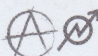
λόγος και δράσεις

ενάντια στις εκλογικές διαδικασίες

Μάιος - Ιούνιος 2023

συντονισμός αναρχικών συλλογικοτήτων ενάντια στις εκλογές

αθήνα, σεπτέμβριος 2023

Η παρούσα έκδοση τυπώθηκε τον Σεπτέμβριο του 2023 σε 1.000 αντίτυπα.

Σκοπός της παρούσας έκδοσης είναι να συγκεντρώσει και να παραθέσει κείμενα, δράσεις και παρεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν από τον "Συντονισμό αναρχικών συλλογικοτήτων ενάντια στις εκλογές" κατά τη διάρκεια Μαΐου -Ιουνίου 2023.

Στη βάση της συνδιαμόρφωσης και της σύνθεσης πορευτήκαμε, με πνεύμα αμοιβαιότητας και ειλικρίνειας, και με την αδιαπραγμάτευτη πεποίθηση ότι οι αναρχικές ιδέες και πρακτικές ακόμη και στους πλέον χαλεπούς καιρούς, κρατούν ανοικτούς τους δρόμους της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Ως αναρχικοί και αναρχικές δεν θα μπορούσαμε να δεχτούμε την ανάθεση των ζωών μας σε κομματικούς σχηματισμούς αλλά ούτε και ν' ανεχτούμε επίδοξους εξουσιαστές ως μεσίτες των επιθυμιών μας.

Και αν ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας βλέπει την αντιπροσώπευση ως μονόδρομο και την επιτέλεση του εκλογικού καθήκοντος ως το μονοπάτι μέσω του οποίου θα εκπληρώσει τις επιθυμίες του, εμείς επιμένουμε να υπενθυμίζουμε το παράδοξο της απόφασης αυτής.

Παράδοξο γιατί η ανάθεση δεν θα μπορούσε παρά να διαιωνίζει το δίπολο καταπιεστών και καταπιεσμένων.

Παράδοξο γιατί ποτέ κανένας/μία από τους/τις «από πάνω» δεν θα μπορούσε να ανέβει εκεί, αν οι «από κάτω» δεν πρόσφεραν εθελόδουλα το κεφάλι τους για σκαλί.

Σκοπός μας δεν είναι να κουνήσουμε το δάχτυλο σε όσες και όσους περιφέρουν τις αλυσίδες τους, αλλά να δείξουμε ότι μπορούμε στο "εδώ και τώρα" και όχι σε κάποιο νεφελώδες και αβέβαιο μέλλον, να δημιουργήσουμε έναν κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο.

Όσα προτείνονται και κατατίθενται μέσα από τα κείμενα ομάδων και συλλογικοτήτων είναι ο κόσμος που εμείς ονειρευόμαστε να οικοδομήσουμε και έχουμε την πεποίθηση ότι το πρώτο βήμα θα γίνει αν αναλάβουμε την ευθύνη για τις ίδιες μας τις ζωές μακριά από αναθετικές εντολές και εκλογικές αυταπάτες.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Οι αλλεπάλληλες συστημικές κρίσεις και οι επιβαλλόμενες «καταστάσεις έκτακτης ανάγκης» που τις συνοδεύουν ως μέσο διαχείρισής τους και εξέλιξης της κρατικής - καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης θεμελιώνονται πάνω στη διαρκή εξαθλίωσή μας. Το κράτος και το κεφάλαιο, προκειμένου να διατηρήσουν την κυριαρχία και την κερδοφορία τους, περνούν από την υποτίμηση των ζωών μας στην πλήρη απαξίωσή τους, όπως έγινε προφανές μετά την πρόσφατη δολοφονία στα Τέμπη.

Όλα τα κόμματα προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τη συγκυρία προς όφελός τους. Προβάλλουν την εκλογική διαδικασία ως τη μοναδική επιλογή για την επιβίωση και βελτίωση του επιπέδου της ζωής μας. Μας καλούν να επιλέξουμε μέσα σε ένα προκαθορισμένο πλαίσιο που θέτουν και βολεύει μόνο τους ίδιους και τη διαιώνιση του καθεστώτος που υπηρετούν. Οι επίδοξοι «σωτήρες» μας στοχεύουν στην καταστολή ή/και στην αφομοίωση κάθε αντίστασης, στη διοχέτευση της κοινωνικής οργής σε ακίνδυνα εκλογικά μονοπάτια ανάθεσης και ενσωμάτωσης που εν τέλει οδηγούν στην ενδυνάμωση του συστήματος κυριαρχίας.

Αρνούμαστε να αναθέσουμε τις αποφάσεις που αφορούν στις ζωές μας σε οποιονδήποτε ειδικό της πολιτικής ή τεχνοκράτη.

Δημιουργούμε στο εδώ και τώρα ομάδες, συλλογικότητες, κοινότητες αγώνα στη βάση ανεξούσιων σχέσεων ελευθερίας, ισοτιμίας και αλληλεγγύης, σε κάθε πεδίο της καθημερινότητάς μας.

Συγκρουόμαστε με κάθε διαχειριστή του συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης, για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

ενεργητική αποχή

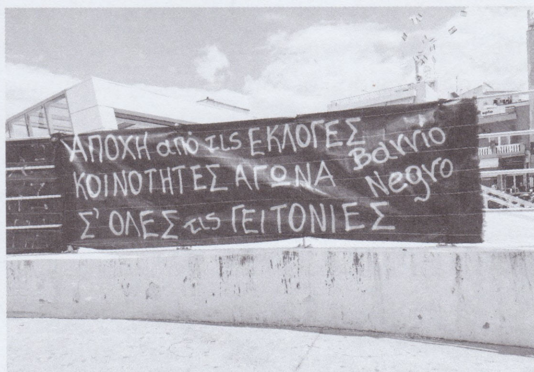
αγώνας για την καταστροφή του κράτους, του κεφαλαίου και κάθε εξουσιαστικής σχέσης

συντονισμός αναρχικών συλλογικοτήτων ενάντια στις εκλογές

συλλογική αφίσα που κολλήθηκε σε πολλές γειτονιές της αθήνας και του πειραιά ενόψει της εκλογικής διαδικασίας της 21ης Μαΐου 2023

Σάββατο 6 Μαΐου στις 12.00: Αντιεκλογική συγκέντρωση στην Πλατεία Ελευθερίας στον Κορυδαλλό. Ακολούθησε μαζικό μοίρασμα κειμένων στην γειτονιά

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΛΛΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ

Οι στρατιές των υποτιμημένων στο κρατικό/καπιταλιστικό χρηματιστήριο της ζωής πολλαπλασιάζονται. Η κρατική-εταιρική δολοφονία στα Τέμπη αποτελεί την πιο πρόσφατη και τραγική απόδειξη της ολοένα μεγαλύτερης υποτίμησης των ζωών μας. Από τα εργατικά "ατυχήματα" (κάθε τρεις μέρες ένα θανατηφόρο) μέχρι τις γυναικοκτονίες και τις αστυνομικές δολοφονίες (όπως αυτές του Κ. Φραγκούλη και Ν. Σαμπάνη), από τα πολεμικά σφαγεία (όπως αυτό στην Ουκρανία) μέχρι τα push-backs και τους πνιγμούς μεταναστ(ρι)ών στο Αιγαίο, από τους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας μέχρι τα επιδόματα επιβίωσης.

Η καθημερινή ζωή γίνεται όλο και πιο ασφυκτική. Το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα το μόνο που υπόσχεται είναι περισσότερη φτώχεια, όχι μόνο υλική αλλά εξίσου πνευματική και συναισθηματική. Δεν είναι τυχαίο που μέσα σε αυτό το ρευστό περιβάλλον των διαδοχικών και αλληλοτροφοδοτούμενων συστημικών κρίσεων ("permacrisis" το ονόμασαν πριν κάποιους μήνες), οι ηλεκτρονικές παρακολουθήσεις, ο ψηφιακός κοινωνικός έλεγχος, ο εποπτικός και κατασταλτικός ρόλος της αστυνομίας διαρκώς αναβαθμίζονται. Κι ένας νέος ολοκληρωτισμός ορθώνεται με την επίκληση μιας συνεχούς κατάστασης έκτακτης ανάγκης και τη διακυβέρνηση μέσω έκτακτων διαταγμάτων και νομοθεσιών, στη βάση διαρκών «εξαιρετικών συνθηκών» και «απειλών». Κεντρικές κυριαρχικές επιλογές, τα αποτελέσματα των οποίων βιώνονται με ιδιαίτερη βαναυσότητα σε περιοχές όπως οι δικές «μας», λόγω της κοινωνικής/ταξικής τους σύνθεσης, λόγω της "μοίρας" που τους έχουν ορίσει τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά από καταβολής τους εδώ και έναν αιώνα.

Στο νέο εκλογικό πανηγύρι που έρχεται, για άλλη μια φορά θα μας ζητήσουν να διαλέξουμε εμείς οι ίδιες και οι ίδιοι τον «διαχειριστή» της μιζέριας μας για την επόμενη τετραετία. Αυτόν που θα μας εκμεταλλευτεί και θα μας εξαπατήσει καλύτερα, αυτόν που θα μας κάνει πιο αποτελεσματικά -είτε με το καρότο είτε με το μαστίγιο- να σκύβουμε το κεφάλι, να μην διαμαρτυρόμαστε και να μην μιλάμε. Στην ουσία, η πολυφωνική ορχήστρα του κομματικού συστήματος παίζει απλά διαφορετικά μέρη του ίδιου σκοπού (του σκοπού της εξουσίας) και η «ελεύθερη επιλογή» αντιπροσώπων (κυβερνητών, βουλευτών, δημάρχων, δημοτικών συμβούλων κλπ) εξαντλείται στην επιλογή ανάμεσα σε διαφορετικές παραλλαγές διαχείρισης και αυτών που θα την ασκήσουν, αφήνοντας -όχι τυχαία- αλώβητο τον πυρήνα του συστήματος εκμετάλλευσης, καταπίεσης, ιεραρχίας και διαχωρισμών.

Έτσι κι αλλιώς ότι κι αν βγάλουν οι κάλπες, οι κρατικές πολιτικές εκ-

κείμενο της συλλογικότητας barrio negro

μετάλλευσης, φτωχοποίησης, πειθάρχησης και καταστολής θα συνεχιστούν απρόσκοπτα. Όπως, επίσης, η διάχυση του εθνικιστικού, μιλιταριστικού και ρατσιστικού δηλητηρίου, η μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης, η πολεμική καθημερινότητα που βιώνουμε. Επιβεβαιώνεται πάντα εκείνο το παλιό σύνθημα: Ίδια είναι τα αφεντικά, δεξιά κι αριστερά.

Αν οι εκλογές μπορούσαν να αλλάξουν τον κόσμο θα ήταν παράνομες

Οι εκλογικές διαδικασίες για την ανάδειξη αντιπροσώπων και ηγετών (στο κοινοβούλιο, στις περιφέρειες, τους δήμους, στα συνδικάτα, στα πανεπιστήμια, στα σχολεία), βασισμένες στην προβληματική αρχή της πλειοψηφίας-μειοψηφίας, συνιστούν την πεμπτουσία του περιβόητου δημοκρατικού πολιτεύματος, το οποίο επιχειρεί παράλληλα να εξοβελίζει και να κρατά στην αφάνεια άλλες διαδικασίες και τρόπους λήψης συλλογικών αποφάσεων, βασισμένων στη συνδιαμόρφωση, τις αμοιβαίες μετατοπίσεις και τη σύνθεση.

Η Δημοκρατία, αναγνωρίζει ότι μέσα στην κοινωνία υπάρχουν αντιτιθέμενα και ανταγωνιστικά συμφέροντα, απόψεις και επιθυμίες, επιδιώκοντας την προβολή τους στο κομματικό σύστημα και τη διαμεσολάβησή τους από τα επιμέρους κόμματα, για την ενσωμάτωση των ανταγωνιστικών διεργασιών και τη διασφάλιση της «κοινωνικής ειρήνης». Οι εκλογές επιτελούν το ρόλο ενός βασικού μηχανισμού κοινωνικής ειρήνευσης και συστημικής εξισορρόπησης για την κυριαρχία. Δεν είναι τυχαίο πως όποτε ξεσπούν κοινωνικές συγκρούσεις και εξεγέρσεις, ο θεσμικός λόγος τις αποτυπώνει ως «δημοκρατικό έλλειμμα» και «κρίση αντιπροσώπευσης», με την κομματική και μιντιακή διαμεσολάβηση να εργάζονται για την αφομοίωση και τον παροπλισμό τους, με σκοπό την επιστροφή στην «ομαλότητα».

Αυτός είναι ένας από τους λόγους που η συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία παρουσιάζεται ως ιερό και ύψιστο δικαίωμα (αλλά και υποχρέωση), ως απόδειξη «υπευθυνότητας» και «συμμετοχής στα κοινά». Ενώ στην πραγματικότητα η εκλογή αντιπροσώπων σημαίνει εκχώρηση της προσωπικής και συλλογικής αυτενέργειας, παραίτηση από τον ατομικό και κοινωνικό αυτοκαθορισμό, ανάθεση της καθημερινής μας ζωής και των κοινωνικών υποθέσεων σε κάποιον διαχειριστή ή «σωτήρα». Μια κάλπικη «συμμετοχή στα κοινά», που ανανεώνει την εξουσιοδότηση για τη διαιώνιση του συστήματος πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας και του θεσμικού-νομικού πλέγματος που την διασφαλίζει.

Η απάθεια και η ανάθεση, η συναίνεση και η ανακωχή με τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά, η εκλογή αντιπροσώπων και ηγετών, δεν άλλαξαν ποτέ τον κόσμο ούτε τις συνθήκες καθημερινής ζωής των υποτελών κοινωνικών ομάδων και τάξεων. Η ψήφος είναι άλλοθι της αδράνειας.

Από την άλλη, η αποχή από τα εκλογικά πανηγύρια ποτέ δεν είναι αρκετή αν αποτελεί μια μεμονωμένη και ευκαιριακή επιλογή ή είναι προϊόν αδιαφορίας. Αν δεν συσχετίζεται με τη συλλογικοποίηση, την αυτοοργάνωση, την κριτική σκέψη, τη δράση, την αλληλεγγύη, σε κάθε πεδίο της κοινωνικής ζωής. Από τις συνελεύσεις γειτονιάς, τις αυτοοργανωμένες πρωτοβουλίες εργαζομένων, φοιτητών, μαθητών, μέχρι τις αντιεξουσιαστικές πολιτικές ομάδες, στέκια και καταλήψεις, τα αυτοοργανωμένα δημιουργικά εγχειρήματα, την

αυτόνομη κάθοδο στο δρόμο, την ακηδεμόνευτη συμμετοχή στους κοινωνικούς/ταξικούς αγώνες, τη σύγκρουση με κάθε εξουσία.

Ασφυκτιούμε όταν άλλοι οργανώνουν τον κόσμο για λογαριασμό μας, αποδίδοντάς μας πάντα -καθόλου τυχαία- τον ρόλο του αναλώσιμου και της αναλώσιμης. Στα γρανάζια της καπιταλιστικής μηχανής, στα σφαγεία των πολέμων, στη λογιστική των εξουσιών.

Ανασαίνουμε όταν αναπτύσσουμε τη συλλογική μας δύναμη, ευφυΐα και δημιουργικότητα ενάντια στον πολιτισμό της καταπίεσης, της εκμετάλλευσης, της αλλοτρίωσης, των διαχωρισμών, στην προοπτική ενός κόσμου ελεύθερου, εξισωτικού, αλληλέγγυου.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΚΑΙ ΡΗΞΗ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Barrio Negro
πρωτοβουλία αντίστασης, αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης
από Πέραμα, Δραπετσώνα, Κερατσίνι, Νίκαια
barrionegro@espiv.net

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΛΛΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ

Στο νέο εκλογικό πανηγύρι που έρχεται, για άλλη μια φορά θα μας ζητήσουν να διαλέξουμε εμείς οι ίδιες και οι ίδιοι τον «διαχειριστή» της μιζέριας μας για την επόμενη τετραετία. Αυτόν που θα μας εκμεταλλευτεί και θα μας εξαπατήσει καλύτερα, αυτόν που θα μας κάνει πιο αποτελεσματικά -είτε με το καρότο είτε με το μαστίγιο- να σκύβουμε το κεφάλι, να μην διαμαρτυρόμαστε και να μην μιλάμε.
Έτσι κι αλλιώς ότι κι αν βγάλουν οι κάλπες, οι κρατικές-καπιταλιστικές πολιτικές εκμετάλλευσης, φτωχοποίησης, πειθάρχησης και καταστολής θα συνεχιστούν απρόσκοπτα. Όπως, επίσης, η διάχυση του εθνικιστικού, μιλιταριστικού και ρατσιστικού δηλητηρίου, η μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης, η πολεμική καθημερινότητα που βιώνουμε.
Οι εκλογές επιτελούν το ρόλο ενός βασικού μηχανισμού κοινωνικής ειρήνευσης και συστημικής εξισορρόπησης για την κυριαρχία. Μια κάλπικη «συμμετοχή στα κοινά» που ανανεώνει την εξουσιοδότηση για τη διαιώνιση του συστήματος εκμετάλλευσης και υποταγής.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΚΑΙ ΡΗΞΗ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Barrio Negro 04
πρωτοβουλία αντίστασης, αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης 2023
από Πέραμα, Δραπετσώνα, Κερατσίνι, Νίκαια
barrionegro@espiv.net

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
Σάββατο 6/5, 12:00, πλ.Ελευθερίας (Κορυδαλλός)

ΑΝ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΘΑ ΗΤΑΝ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ

Η απάθεια και η ανάθεση, η συναίνεση και η ανακωχή με τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά, η εκλογή αντιπροσώπων και ηγετών, δεν άλλαξαν ποτέ τον κόσμο ούτε τις συνθήκες καθημερινής ζωής των υποτελών κοινωνικών ομάδων και τάξεων. Η ψήφος είναι άλλοθι της αδράνειας.
Από την άλλη, η αποχή από τα εκλογικά πανηγύρια ποτέ δεν είναι αρκετή αν αποτελεί μια μεμονωμένη και ευκαιριακή επιλογή ή είναι προϊόν αδιαφορίας. Αν δεν συσχετίζεται με τη συλλογικοποίηση, την αυτοοργάνωση, την αλληλεγγύη, την κριτική σκέψη, τη δράση σε κάθε πεδίο της κοινωνικής ζωής.
Ασφυκτιούμε όταν άλλοι οργανώνουν τον κόσμο για λογαριασμό μας, αποδίδοντάς μας πάντα -καθόλου τυχαία- τον ρόλο του αναλώσιμου και της αναλώσιμης. Στα γρανάζια της καπιταλιστικής μηχανής, στα σφαγεία των πολέμων, στη λογιστική των εξουσιών.
Ανασαίνουμε όταν αναπτύσσουμε τη συλλογική μας δύναμη, ευφυΐα και δημιουργικότητα ενάντια στον πολιτισμό της καταπίεσης, της εκμετάλλευσης, της αλλοτρίωσης, των διαχωρισμών, στην προοπτική ενός κόσμου ελεύθερου, εξισωτικού, αλληλέγγυου.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΚΑΙ ΡΗΞΗ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Barrio Negro 04
πρωτοβουλία αντίστασης, αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης 2023
από Πέραμα, Δραπετσώνα, Κερατσίνι, Νίκαια
barrionegro@espiv.net

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
Σάββατο 6/5, 12:00, πλ.Ελευθερίας (Κορυδαλλός)

αφίσες της συλλογικότητας barrio negro για την αντιεκλογική συγκέντρωση στον Κορυδαλλό

ΑΠΟΧΗ ΚΑΙ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κείμενο που γράφτηκε το Μάιο του 2019 για τις τότε εκλογές και αναδημοσιεύτηκε για τις εκλογές Μαΐου και Ιουνίου του 2023

Τι έχει αλλάξει ανά τους αιώνες; Η εξουσία μετεξελίχθηκε και "εκμοντερνίστηκε", με τους φορείς να αλλάζουν ονόματα όχι κανόνες. Οι προύχοντες έγιναν αιρετοί, οι αγαθοεργίες προς τον λαό κοινωνικά επιδόματα και ο βασιλικός στρατός σώματα ασφαλείας. Έχει βελτιωθεί η ποιότητα ζωής; Σε ένα κομμάτι της ναι, κυρίως γιατί το έχει επιτρέψει η τεχνολογία και η επιστήμη. Αυτό που έχει παραμείνει ίδιο είναι η συσσώρευση πλούτου στα χέρια των λίγων κάτι το οποίο φυσικά έχει γιγαντωθεί με το πέρασμα των χρόνων. Σχήμα οξύμωρο αν σκεφτεί κανείς τι πρεσβεύει η δημοκρατία, "την βούληση της πλειοψηφίας, του λαού κ.λ.π.".

Η ίδια η θεωρία της κυριαρχίας του λαού εμπεριέχει την ίδια της την άρνηση. Αν ο λαός ήταν πράγματι κυρίαρχος δεν θα υπήρχαν πλέον ούτε κυβερνώντες ούτε κυβερνώμενοι, οι κυρίαρχοι θα είχαν εξαφανιστεί, και το Κράτος δεν θα είχε λόγο ύπαρξης.

Ειδικά στον ελλαδικό χώρο το κράτος και η δημοκρατία μας έχουν ταΐσει απλόχερα καταστολή, φτώχεια και το παραμύθι του έθνους. Και όπως κάθε "καλό" κράτος προσπαθεί να κρατάει τα σύνορα του "τακτοποιημένα και καθαρά" και τους υπήκοος του σε καταστολή μέσω της θρησκείας, των ΜΜΕ και του φόβου. Για να επιτευχθεί όμως ο εκ φύσεως εξουσιαστικός ρόλος του κράτους χρειάζεται και η δημοκρατία, με σκοπό την διατήρηση της κοινωνικής πυραμίδας, όπως έκανε και κάθε πολίτευμα πριν από αυτήν. Η δική μας επιλογή είναι να βρεθούμε στο δρόμο για να την ανατρέψουμε. Με ποιον τρόπο; Σίγουρα όχι με τις εκλογές.

Σε κάθε επαφή με το εκλογικό σώμα διαφαίνεται πόσο ριζωμένη είναι η λυσσασμένη υπεράσπιση της συμμετοχής του στην εκλογική διαδικασία. Για τον ψηφοφόρο είναι η "πεμπτουσία" της δημοκρατίας, για μας το colpo grosso του συστήματος και η συναίνεση στην εθελοδουλία. Μετά το πέρας όμως της εκλογικής φιέστας με τα χαμόγελα, τις εκδηλώσεις και τη συνεχόμενη πλύση εγκεφάλου με χαρούμενα σποτάκια γεμάτα ελπίδα, δεν αργεί να έρθει η στιγμή που πέφτουν οι μάσκες.

Η δημοκρατία στην διαδρομή της στην ιστορία κατάφερε να κρύψει μέσα στην "αγκαλιά" της δικτάτορες όπως ο Χίτλερ, να συνεργαστεί με τα σκληρότερα νεοφιλελεύθερα μοντέλα για την υποτίμηση των ζωών μας, να χρησιμοποιήσει τη φύση σαν πηγή πρώτων υλών και να εξελίξει τις μεθόδους παρακολούθησης, καταστολής και φυλάκισης.

κείμενο της αναρχικής ομάδας Βραχυκύκλωμα

Κανένα κλουβί όμως δεν δύναται να κρατήσει για πάντα τον φυλακισμένο, εκτός εάν ο ίδιος το επιλέξει για σπίτι του. Η δημοκρατία έχει επιβιώσει μέσα στους αιώνες γιατί είναι το μοναδικό πολίτευμα το οποίο στηρίζουν και οι εξουσιαστές και μεγάλη μερίδα των εξουσιαζόμενων. Ο μηχανισμός της χειραγώγησης ένας και απλός. Τετράχρονη απάθεια σε όλα τα πεδία της καθημερινότητας και ανάθεση-παραίτηση, μέσω της ψήφου στον αντιπρόσωπο. Μια "σταυρωμένη" εξουσιοδότηση για συνέχιση της καταπίεσης, της κοινωνικής αδικίας και της υποταγής με εκτόνωση της όποιας κοινωνικής οργής στο βωμό της ψευδαίσθησης της συμμετοχής.

Ως αναρχικά όντα πιστεύουμε στην αυτοδιάθεση της κοινωνίας. Με όπλα μας την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση. Η σύγκρουση με τους εξουσιαστικούς και ιεραρχικούς μηχανισμούς προϋποθέτει ανάληψη των ευθυνών μας και απόρριψη της μεσολάβησης και της ιεραρχίας. Η όποια συμμετοχή μας στο εκλογικό τσίρκο αποτελεί την άνευ όρων νίκη των καταπιεστών και την ψυχολογικοποίηση της ήττας μέσω της παραίτησης από την ελεύθερη ατομική και συλλογική βούληση.

Δεν συμμετέχουμε, δεν συναινούμε στην επιλογή των αλυσίδων μας. Δεν οραματιζόμαστε ψηφοθηρικές κοινωνίες με απαθείς ανθρώπους και γεμάτες κάλπες. Οραματιζόμαστε ελεύθερους ανθρώπους να ξεππδούν από γκρεμισμένες Βαστίλες.

Μάιος 2023
Αναρχική Ομάδα Βραχυκύκλωμα
vrahikikloma.espivblogs.net

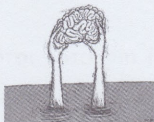
αυτοκόλλητα από τον συντονισμό αναρχικών συλλογικοτήτων ενάντια στις εκλογές

Η ΨΗΦΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΑΛΛΟΘΙ ΤΗΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

εγώ ψηφίζω
εσύ ψηφίζεις
αυτός/ή/ό ψηφίζει
εμείς ψηφίζουμε
εσείς ψηφίζετε
αυτοί/ές/ά εξουσιάζουν...

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

ΡΗΞΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΜΟΝΟ
ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ

Συντονισμός αναρχικών συλλογικοτήτων ενάντια στις εκλογές

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2023:
ΚΑΘΕ ΨΗΦΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

«Σκατά εδώ, σκατά εκεί, σκατά κι ο κόσμος όλος
κι απ' τα πολλά πια τα σκατά μου πιάστηκε κι ο κώλος.
Έρχεται ο ένας ο σκατάς, θαρρούμε πως σωθήκαμε,
σαν φύγει όμως βλέπουμε πως αποσκατωθήκαμε».
Γεώργιος Σουρής,
σατιρικός ποιητής (1853-1919)

Βουλευτικές Εκλογές Μάιος 2023.

κείμενο της Συσπείρωσης Αναρχικών

Η αξιοθρήνητη κοινοβουλευτική κομπανία βάζει και πάλι τα «καλά» της και ετοιμάζεται. Θλιβεροί, κομματάρχες και βουλευτάδες, αριστεροί και δεξιοί, εθνικιστές, φιλελεύθεροι, μαζί τους και τα πάσης φύσεως κομματίδια, συναπαρτίζουν τον εκλογικό θίασο και υπόσχονται δυνατές συγκινήσεις... Τι κι αν οι «ενδιαφερόμενοι» λιγοστεύουν συνεχώς, ενώ πληθαίνουν όσοι τους γυρίζουν την πλάτη, φανερά αηδιασμένοι και εξοργισμένοι;

Εκείνοι δεν πτοούνται στο ελάχιστο. Ο βόθρος της πολιτικής είναι ο φυσικός τους χώρος και όση περισσότερη δυσωσμία αναβλύζει τόσο πιο άνετα νιώθουν.

Καμώνονται ότι υπηρετούν το περιβόητο δημόσιο καλό, ενώ το μόνο που επιζητούν είναι να συνεχίσουν να βρίσκουν πρόθυμους υπηρέτες. Στην πραγματικότητα δεν πιστεύουν, ούτε οι ίδιοι, έστω και μια λέξη από τα ψέματά τους και εκπλήσσονται μόνον όταν οι άλλοι τα πιστεύουν.

Ισχυρίζονται ότι πασχίζουν να βελτιώσουν την διαβίωση των εξουσιαζόμενων, ρίχνουν πότε-πότε λίγα ψίχουλα από το τραπέζι και μιλούν για πρόοδο και για ευημερία. Την ίδια στιγμή, όχι μόνον κλέβουν τον ιδρώτα των εκμεταλλευόμενων ανθρώπων, αλλά τους εξαναγκάζουν να πληρώνουν από πάνω για να συντηρούν αυτούς και τους επιγόνους τους.

Θεωρούν ότι έχουν αποκτήσει, δια της βίας φυσικά, δικαίωμα ζωής και θανάτου επάνω στους υπηκόους τους, που στοιβάζονται στα επείγοντα των νοσοκομείων μέχρι και για οκτώ ώρες, ενώ τα εν αναμονή χειρουργεία παιδιών έχουν φθάσει τις τέσσερις χιλιάδες. Περηφανεύονται για την αύξηση των κατώτατων μισθών και ζητούν από το πόπολο να αρκεστεί με τα κόκαλα, που πέφτουν από το τραπέζι της «ανάπτυξης» και λέγονται μισθοί «έκτακτης ανάγκης», ειδάλλως ταπεινά να ευχαριστήσει για τα κάθε λογής επιδόματα, την ανασφάλιστη εργασία κ.ο.κ.. Οι διαβαθμίσεις, άλλωστε, της σκλαβιάς και οι διαχωρισμοί μοιάζουν με τις αλληλοδιαδεχόμενες «κρίσεις», ο ένας κρίκος μετά τον άλλον.

Παριστάνουν, μάλιστα, ότι τσακώνονται μεταξύ τους, ότι έχουν τεράστιες διαφορές, ενώ λίγο πριν είτε ψήφισαν όλοι μαζί μνημόνια (ΝΔ, Πασοκ, Συριζα) είτε περιφρουρούσαν την διαδικασία ψήφισης και άρα επιβολής τους (ΚΚΕ).

Είναι συνεταιράκια και τίποτε περισσότερο. Ζητούν την έγκρισή μας για να συνεχίσουν. Δόλιοι, κουτοπόνηροι, και εκβιαστές, γιατί το ψέμα παραμένει η στέγη κάθε εκβιασμού. Γιατί, τι άλλο αποτελεί παρά εκβιασμό η γνωστή και μονότονη χρήση κάθε είδους διλλημάτων; Ψάχνουν μετά μανίας ψηφαλάκια, φωνασκούν για να πείσουν για τις ανύπαρκτες μεταξύ τους διαφορές, προσπαθούν να φοβίσουν κραδαίνοντας λέξεις δήθεν τρομερές: «ακυβερνησία», «πολιτική αστάθεια», «πολιτική κρίση», «διεθνής οικονομική αστάθεια», «συνέπειες πολέμου», «εθνική ασφάλεια» κ.ο.κ..

Ακόμα και όταν οι ευθύνες και τα εγκλήματα τους δεν κρύβονται (Τέμπη) έχουν όλοι το θράσος να βγάζουν τις κομματικές τους ζυγαριές, και να μας καλούν να ζυγίσουμε ποιος ευθύνεται πιο «λίγο». Δεν τους ενδιαφέρουν ούτε στο ελάχιστο οι ανθρώπινες ζωές, νοιάζονται μόνο να διασώσουν τα πολιτικά τους τομάρια.

Μηδενός εξαιρουμένου.

Μιλούν για «αναγκαίες ανθρωποθυσίες» (Μητσοτάκης) και χαρακτηρίζουν την δολοφονία δεκάδων ανθρώπων «κρίση» προς διαχείριση. Έτσι απλά. Και γιατί όχι, βρε αδερφέ, και ο Τσίπρας το ίδιο δεν έκανε με το Μάτι; Τα ίδια και απαράλλακτα.

Άλλοι σκίζουν τα κουκουέδικα ιμάτια τους και ορκίζονται ότι θα δεν θα «ανεχτούν» καμία κυβέρνηση, ενώ αυτό ακριβώς θα κάνουν για μιαν ακόμη φορά, όντας σάρκα από την σάρκα του μεταπολιτευτικού κομματικού συστήματος, άυπνοι φύλακες του κοινοβουλίου, απαραίτητο γρανάζι για την τάξη και την ηρεμία των διαδηλώσεων. Άλλοι σαν την Πασοκοκουρελαρία θα μοστράρουν τον παράγοντα των πολιτικών «εξελίξεων» γελοιοδέστεροι και του αρλεκίνου Βαρουφάκη που παριστάνει ακόμα, άκουσον-άκουσον, τον αντιμνημονιακό. Όσο για τον Βελόπουλο και τον εθνικισμό της... φαλάκρας που πουλάει, εδώ η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά...

Είχαμε γράψει τον Γενάρη του 2015, πριν την άνοδο του Συριζα στην εξουσία, ότι τα «χειρότερα έρχονται». Η επιβεβαίωση δεν άργησε να έρθει. Το ίδιο θα πούμε και τώρα.

Ουδεμία σημασία έχει ποιος θα διαχειριστεί την συνέχεια. Τα δεσμά μας τα κατασκεύασαν όλοι μαζί και όλοι μαζί θα προσπαθήσουν να τα διατηρήσουν.

Κάθε ψήφος τούς δυναμώνει. Αυτό που ονομάζουν «αστάθεια» δεν είναι παρά η πρόσκαιρη αδυναμία τους να μοιράσουν την πίτα. Μια πίτα που δεν μας αφορά στο ελάχιστο. Είτε με αυτοδυναμίες, είτε με κυβερνήσεις συνεργασίας ή ειδικού σκοπού, οι σχεδιασμοί τους θα προχωρήσουν. Να μην τους στηρίξουμε με κανένα τρόπο.

Τα μεγάλα ή τα μικρά κόμματα δεν ενισχύονται απ' αυτούς που δεν συμμετέχουν στις εκλογές, αλλά από τους ψηφοφόρους τους. Τελεία και παύλα.

Είμαστε αδύναμοι όταν δεν ψηφίζουμε; Το αντίθετο. Η στοιχειώδης αξιοπρέπεια οδηγεί μακριά από τις κάλπες. Πρώτα απ' όλα, αρνούμαστε να σωθούμε από τους «σωτήρες», τους κάθε λογής σωτήρες. Τον εαυτό τους θέλουν να σώσουν, όχι εμάς.

Αρνούμαστε κάθε εξάρτηση από την πολιτική και τους πολιτικούς, γιατί γνωρίζουμε την δύναμη και την δημιουργικότητά μας, γιατί δεν νιώθουμε ανήμποροι και δεν ξεχνάμε για πόσα ήμασταν ικανοί στο παρελθόν και για πόσα ακόμη θα είμαστε στο μέλλον. Είμαστε, ακόμη, το ίδιο περήφανοι και περήφανες γιατί δεν ζητιανέψαμε από κανένα εξουσιαστή, δεν ενισχύσαμε καμία εξουσία, δεν ξεπλύναμε τα εγκλήματά της.

Μπορούμε χωρίς εξουσία και «ειδικούς», κράτη, αφεντικά, καταπίεση και εκμετάλλευση; Και βέβαια μπορούμε. Αρκεί να το θελήσουμε πραγματικά και να παλέψουμε γι' αυτό, δίχως οι αρχές μας να γίνονται κουρέλια στο πέρασμα του χρόνου, δίχως «τακτικούς» συμβιβασμούς, χωρίς ναι μεν, αλλά... χωρίς να παζαρεύουμε την ανθρωπινότητά μας.

Οι αναρχικοί δεν αγωνιζόμαστε για λογαριασμό κάποιων άλλων, ούτε λάβαμε ποτέ τέτοια εξουσιοδότηση, ούτε θα την δεχόμασταν. Δεν κουνάμε το δάκτυλο σε κανέναν, ούτε υποδεικνύουμε τρόπους δράσης και χειραφέτησης. Βρωμάει ο τόπος από κομματικούς καθοδηγητές και κομματικούς φωστήρες. Όποιος ενδιαφέρεται, θα συναντήσει αδελφούς και αδελφές στα μονοπάτια και στους δρόμους ελευθερίας, σ' αυτούς που ανοίχτηκαν, σ' αυτούς που στένεψαν και σ' αυτούς που θα γίνουν λεωφόροι για την πανανθρώπινη ελευθερία.

Γιατί ποτέ δεν νικηθήκαμε, γιατί ακόμη θυμόμαστε ότι μπορούμε...

Συσπείρωση Αναρχικών

αφίσες της Συσπείρωσης Αναρχικών

Παρασκευή 12 Μαΐου στις 19:00 - Αντιεκλογική μοτοπορεία Αρχαιολογικό Μουσείο (Πατησίων) έως Γαλάτσι, γεμίζοντας αρκετές γειτονιές του δρομολογίου με αντιεκλογικά τρικάκια

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

να ανοίξουμε μονοπάτια για έναν κόσμο αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Κράτος και αφεντικά οργανώνουν τη διαρκή απαξίωση και ευτελισμό της ζωής. Μέσα σε ένα περιβάλλον συνεχιζόμενων, αλληλοτροφοδοτούμενων κρίσεων οι εκάστοτε διαχειριστές της ζωής μας, επιβάλλουν ένα μοντέλο εξουσίας και διακυβέρνησης, όπου η ουσία και η μορφή του κρατικού ολοκληρωτισμού (αστυνομικά κράτη, καταστολή, έκτακτα διατάγματα, πράξεις νομοθετικού περιεχομένου) συνδυάζεται, εμπλουτίζεται και εναλλάσσεται με τις δημοκρατικές προφάσεις (ελευθερία λόγου, εκλογές κ.α).

Η καθημερινότητα μας πλέον είναι μια διαρκής συνθήκη φτωχοποίησης (υλικής και πνευματικής). Το κράτος και τα αφεντικά φροντίζουν με μεθοδικότητα να προσφέρουν μόνο ωμή καταστολή, ακραία και χυδαία προπαγάνδα από ειδικούς και αλήτες-ρουφιάνους-δημοσιογράφους. Επιχειρούν έτσι, να πολτοποιούν το μυαλό των υπηκόων και να καναλιζάρουν τα οποία κοινωνικά αντανακλαστικά.

Η κρατική/καπιταλιστική δολοφονία στα Τέμπη απέδειξε με τον πιο σκληρό τρόπο, την απαξίωση που τρέφουν το κράτος και τα αφεντικά για τους "από κάτω". Δυστυχώς για εμάς είναι το πιο πρόσφατο και όχι το τελευταίο παράδειγμα του παρόντος και του μέλλοντος που μας επιφυλάσσουν. Από τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, τις εξώσεις, και την μετατροπή ολοκλήρων γειτονιών σε τουριστικά θέρετρα προς εκμετάλλευση στο βωμό της εθνικής ανάπτυξης ως την ακραία αύξηση του κόστους διαβίωσης. Κι απ' τα εργατικά ατυχήματα που αποτελούν κανονικότητα, τις δολοφονίες μεταναστών/τριών στα σύνορα, τις αστυνομικές δολοφονίες (όπως αυτές των Ρομά Σαμπάνη και Φραγκούλη), την βία της πατριαρχίας και τις γυναικοκτονίες μέχρι τα κελεύσματα για να γίνουμε κρέας για τα κανόνια τους όπως συμβαίνει στην Ουκρανία.

κείμενο της Συνέλευσης αναρχικών ενάντια στα αυτονόητα του κόσμου της εξουσίας

Στις 21 Μαΐου θα διεξαχθεί το εκλογικό πανηγύρι όπου όλοι οι επίδοξοι σωτήρες μας καλούν για μια ακόμα φορά να επιλέξουμε το δυνάστη μας. Με τα ψευτοδιλήμματα να σερβίρονται ξαναζεσταμένα προς τους υπηκόους. «Ψηφίστε εμάς, για να φύγει η δεξιά», «ψηφίστε αυτούς, για να μην έρθει η αριστερά», «ψηφίστε τους τάδε, για να μην ενισχυθούν οι φασίστες», «ψήφισε τους δείνα, για να ενισχυθεί η φωνή σου», «ψήφισε τον φούφουτο, για ένα καλύτερο μέλλον», «ιδιωτικοποιήσεις ή κοινωνικό κράτος»... Δημοκρατία,

λοιπόν, ή απλά η γιορτή της διαμεσολάβησης, της ανάθεσης και της αδράνειας.

Η συμμετοχή στις εκλογές αποτελεί άρνηση της δυνατότητας μας για συλλογική και ατομική αυτενέργεια και λειτουργεί ως μέσο νομιμοποίησης και αποδοχής του συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης κεκαλυμμένο με το μανδύα της ρητορικής περί «συμμετοχής στα κοινά». Η αποχή από τις εκλογές από την άλλη, απόκτα νόημα όταν συνδέεται και συναντιέται με τις αυτοοργανωμένες διαδικασίες, τους αδιαμεσολάβητους/ακηδεμόνευτους αγώνες, την αντιιεραρχία και την αλληλεγγύη σε κάθε πεδίο της καθημερινότητας μας. Αρνούμαστε το μονόδρομο που μας επιβάλλουν αυτόν της ανάθεσης των αποφάσεων σε κομματικά επιτελεία που αποσκοπούν να μας εγκλωβίσουν, για να εξασφαλίσουν τη διαιώνιση του πολιτισμού της εκμετάλλευσης, καταπίεσης και διαχωρισμών. Ας συνειδητοποιήσουμε την δύναμή μας και ας δημιουργήσουμε τις κοινότητες αγώνα και ζωής. Ανάμεσα στους καταπιεσμένους/ες, ανάμεσα σε όλους μας που ασφυκτιούμε από τα δεσμά της εξουσίας, είτε αυτής των αφεντικών, των κυβερνήσεων, των ειδικών και των εργατοπατέρων, είτε των εκάστοτε σχέσεων εξουσίας. Να αντισταθούμε και να επιτεθούμε κάθε μέρα με όπλο μας την αλληλεγγύη, τη συντροφικότητα και την συλλογική μας ευφυΐα όχι μόνο στις δομές και τους θεσμούς αλλά και στις αξίες αυτού του γερασμένου κόσμου, της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης και των διαχωρισμών.

ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ

Αγώνας για την καταστροφή του κράτους, του κεφαλαίου και κάθε εξουσιαστικής σχέσης

Συνέλευση αναρχικών ενάντια στα αυτονόητα του κόσμου της εξουσίας
αυτονόητα: δημοκρατία, ανάθεση

email: against_obvious@espiv.net

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

να ανοίξουμε μονοπάτια
για έναν κόσμο αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Κράτος και αφεντικά οργανώνουν τη διαρκή απαξίωση και ευτελισμό της ζωής. Μέσα σε ένα περιβάλλον συνεχιζόμενων, αλληλοτροφοδοτούμενων κρίσεων οι εκάστοτε διαχειριστές της ζωής μας, επιβάλλουν ένα μοντέλο εξουσίας και διακυβέρνησης, όπου η ουσία και η μορφή του κρατικού ολοκληρωτισμού (αστυνομικά κράτη, καταστολή, έκτακτα διατάγματα, πράξεις νομοθετικού περιεχομένου) συνδυάζεται, εμπλουτίζεται και εναλλάσσεται με τις δημοκρατικές προφάσεις (ελευθερία λόγου, εκλογές κ.α).

Η καθημερινότητα μας πλέον είναι μια διαρκής συνθήκη φτωχοποίησης (υλικής και πνευματικής). Το κράτος και τα αφεντικά φροντίζουν με μεθοδικότητα να προσφέρουν μόνο ωμή καταστολή, ακραία και χυδαία προπαγάνδα από ειδικούς και αλήτες-ρουφιάνους-δημοσιογράφους. Επιχειρούν έτσι, να πολτοποιούν το μυαλό των υπηκόων και να καναλιζάρουν τα οποία κοινωνικά αντανακλαστικά.

Η κρατική/καπιταλιστική δολοφονία στα Τέμπη απέδειξε με τον πιο σκληρό τρόπο, την απαξίωση που τρέφουν το κράτος και τα αφεντικά για τους "από κάτω". Δυστυχώς για εμάς είναι το πιο πρόσφατο και όχι το τελευταίο παράδειγμα του παρόντος και του μέλλοντος που μας επιφυλάσσουν. Από τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, τις εξώσεις, και την μετατροπή ολοκλήρων γειτονιών σε τουριστικά θέρετρα προς εκμετάλλευση στο βωμό της εθνικής ανάπτυξης ως την ακραία αύξηση του κόστους διαβίωσης. Κι απ' τα εργατικά ατυχήματα που αποτελούν κανονικότητα, τις δολοφονίες μεταναστών/τριών στα σύνορα, τις αστυνομικές δολοφονίες (όπως αυτές των Ρομά Σαμπάνη και Φραγκούλη), την βία της πατριαρχίας και τις γυναικοκτονίες μέχρι τα κελεύσματα για να γίνουμε κρέας για τα κανόνια τους όπως συμβαίνει στην Ουκρανία.

Στις 25 Ιουνίου θα διεξαχθεί και πάλι το εκλογικό πανηγύρι όπου όλοι οι επίδοξοι σωτήρες μας καλούν για μια ακόμα φορά να επιλέξουμε το δυνάστη μας. Με τα ψευτοδιλήμματα να σερβίρονται ξαναζεσταμένα προς τους υπηκόους. *«Ψηφίστε εμάς, για να φύγει η δεξιά», «ψηφίστε αυτούς, για να μην έρθει η αριστερά», «ψηφίστε τους τάδε, για να μην ενισχυθούν οι φασίστες», «ψήφισε τους δείνα, για να ενισχυθεί η φωνή σου», «ψήφισε τον φούφουτο, για ένα καλύτερο μέλλον», «ιδιωτικοποιήσεις ή κοινωνικό κράτος»...* Δημοκρατία, λοιπόν, ή απλά η γιορτή της διαμεσολάβησης, της ανάθεσης και της αδράνειας.

Η συμμετοχή στις εκλογές αποτελεί άρνηση της δυνατότητας μας για συλλογική και ατομική αυτενέργεια και λειτουργεί ως μέσο νομιμοποίησης και αποδοχής του συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης κεκαλυμμένο με το μανδύα της ρητορικής περί «συμμετοχής στα κοινά».

Η αποχή από τις εκλογές από την άλλη, απόκτα νόημα όταν συνδέεται και συναντιέται με τις αυτοοργανωμένες διαδικασίες, τους αδιαμεσολάβητους/ακηδεμόνευτους αγώνες, την αντιιεραρχία και την αλληλεγγύη σε κάθε πεδίο της καθημερινότητας μας. Αρνούμαστε το μονόδρομο που μας επιβάλλουν αυτόν της ανάθεσης των αποφάσεων σε κομματικά επιτελεία που αποσκοπούν να μας εγκλωβίσουν, για να εξασφαλίσουν τη διαιώνιση του πολιτισμού της εκμετάλλευσης, καταπίεσης και διαχωρισμών. Ας συνειδητοποιήσουμε την δύναμή μας και ας δημιουργήσουμε τις κοινότητες αγώνα και ζωής. Ανάμεσα στους καταπιεσμένους/ες, ανάμεσα σε όλους μας που ασφυκτιούμε από τα δεσμά της εξουσίας, είτε αυτής των αφεντικών, των κυβερνήσεων, των ειδικών και των εργατοπατέρων, είτε των εκάστοτε σχέσεων εξουσίας. Να αντισταθούμε και να επιτεθούμε κάθε μέρα με όπλο μας την αλληλεγγύη, τη συντροφικότητα και την συλλογική μας ευφυΐα όχι μόνο στις δομές και τους θεσμούς αλλά και στις αξίες αυτού του γερασμένου κόσμου, της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης και των διαχωρισμών.

ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΑΠΟΧΗ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ

Αγώνας για την καταστροφή
του κράτους, του κεφαλαίου
και κάθε εξουσιαστικής σχέσης.

Συνέλευση αναρχικών ενάντια στα αυτονόητα του κόσμου της εξουσίας
αυτονόητα: δημοκρατία, ανάθεση
email: against_obvious@espiv.net

Κυριακή 14 Μαΐου, 12:00
Αντιεκλογική μικροφωνική συγκέντρωση κεντρικά του πάρκου τρίτση (στο συντριβάνι)

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ (ΑΥΤ)ΑΠΑΤΕΣ

Στις 21 Μαΐου, δεκάδες κόμματα -παλιά και καινούρια, εξωκοινοβουλευτικά και μη, με κυβερνητικό ή όχι παρελθόν και κάθε πολιτικής απόχρωσης- μάς καλούν να αναθέσουμε για άλλη μια φορά τις υποθέσεις που αφορούν στις ζωές μας σε κάθε λογής διαχειριστές και επίδοξους σωτήρες, νομιμοποιώντας εκ νέου την εξουσία τους. Μια επίκληση που, κάθε φορά που εισακούγεται, απομακρύνει όλο και περισσότερο εμάς τις/τους «από κάτω» από τη δυνατότητα για ατομικό και συλλογικό αυτοκαθορισμό, για ατομική και κοινωνική χειραφέτηση.

Η εκλογική διαδικασία ανάδειξης αντιπροσώπων στο κοινοβούλιο αποτελεί τη ραχοκοκαλιά του δημοκρατικού πολιτεύματος, με τη συμμετοχή μας στα «κοινά» να εξαντλείται σε μία ψήφο. Παρουσιάζεται ως στάση υπευθυνότητας, ως το ύψιστο δικαίωμα του «πολίτη», ως αντανάκλαση της κοινωνικής «βούλησης», ενώ στην πραγματικότητα δίνει το πράσινο φως σε κάποιους άλλους να αποφασίζουν για λογαριασμό μας, σε κάθε πεδίο της ατομικής και κοινωνικής μας ζωής. Παράλληλα, το εκάστοτε αποτέλεσμα της εκλογικής αναμέτρησης, βασισμένο στην αρχή της πλειοψηφίας, θα πρέπει να επιβληθεί αδιαμαρτύρητα στα υπόλοιπα άτομα, στερώντας τους την όποια δυνατότητα αυτοοργάνωσης, συνδιαμόρφωσης και σύνθεσης. Γι' αυτό και δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη ότι οι -κάθε λογής- εκλογές (βουλευτικές, φοιτητικές, μαθητικές) μπορούν να λειτουργήσουν απελευθερωτικά για όλες/ους/α μας.

Όποια και αν είναι τα αποτελέσματα της εκλογικής αναμέτρησης, αυτό που «εκπαιδευόμαστε» να μην αμφισβητούμε είναι η ίδια η εκλογική διαδικασία· το κύριο άλλοθι αυτών που ελέγχουν και εντέλει ρημάζουν τις ζωές μας, παρουσιάζοντας τις κυριαρχικές επιλογές τους ως δικές μας· μια βαλβίδα ασφαλείας που κάθε τέσσερα χρόνια επιτρέπει την εκτόνωση των ψηφοφόρων και διασφαλίζει τη διαιώνιση της κυριαρχίας κράτους και αφεντικών. Στην πραγματικότητα, συνιστά την απόλυτη απουσία μας, την αποποίηση των ευθυνών μας και την εναπόθεση, τελικά, των ίδιων των ζωών μας και των κοινωνικών υποθέσεων σε μία άθλια μειοψηφία επικίνδυνων εξουσιομανών.

Τα τελευταία σχεδόν 15 χρόνια ζούμε σε μια διαρκή συνθήκη «έκτακτης ανάγκης», σε μια συστημική κρίση που, αν και αλλάζει ονόματα και μορφές (οικονομική, ανθρωπιστική-μεταναστευτική, υγειονομική, ενεργειακή), έχει πάντα κοινό παρονομαστή την περαιτέρω καταπίεση, εκμετάλλευση και εξαθλίωση όλων εμάς των «από κάτω». Άλλωστε, αυτές οι «κρίσεις» αποτελούν προϊόν του ίδιου του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος, όσο κι αν οι διαχειριστές του θέλουν να τις παρουσιάζουν ως κάτι έξω από αυτό. Οι όποιες αντιδράσεις και κοινωνικές αντιστάσεις παράγονται μέσα σ' αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα θα πρέπει είτε να κατασταλούν είτε να μεταστραφούν σε άκαπνες διαμαρτυρίες που αιτούνται «αλλαγής», χωρίς να παρέχουν τη δυνατότητα ουσιαστικής ρήξης με το υπάρχον. Και επειδή η διαρκής καταστολή ενέχει τον κίνδυνο να φέρει το αντίθετο αποτέλεσμα, πυροδοτώντας μια κοινωνική εξέγερση που θα αποστα-

κείμενο του Αγρού, αυτοδιαχειριζόμενου κατειλημμένου εδάφους στο πάρκο τρίτση

θεροποιήσει την «εύρυθμη» λειτουργία του συστήματος, οι εκλογές έρχονται να αποσπάσουν την απαραίτητη κοινωνική συναίνεση, ανανεώνοντας την περίοδο χάριτος για νέους πολιτικούς διαχειριστές που θα προχωρήσουν τους κυριαρχικούς σχεδιασμούς όσο το δυνατόν χωρίς κραδασμούς.

ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΤΗ ΣΧΟΛΗ, ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Στις 21 Μαΐου μάς καλούν να διαλέξουμε τους επόμενους δυνάστες μας. Αυτούς που θα διασφαλίσουν με κάθε κόστος τη λειτουργία του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος. Ενός συστήματος που παράγει κι αναπαράγει διαχωρισμούς και εξουσιαστικές σχέσεις· που χτίζεται πάνω στην καταπίεση, την εκμετάλλευση και την εξαθλίωση όλων εμάς των «από κάτω» προς όφελος της πολιτικής και οικονομικής ελίτ. Η μόνη διέξοδος από ένα τέτοιο σύστημα είναι η αποχή από κάθε εκλογική διαδικασία και η ενεργή συμμετοχή σε ό,τι μάς αφορά. Αποχή από τις εκλογές δεν σημαίνει να κλειστούμε στα σπίτια μας και να παραδοθούμε στην εσωστρέφεια και την εξατομίκευση, ούτε να τιμωρήσουμε τους «κακούς» πολιτικούς. Συνειδητή αποχή από τις εκλογές σημαίνει να επανοικειοποιηθούμε την κλεμμένη μας ζωή στο εδώ και τώρα.

Να πάψουμε να πιστεύουμε ότι αυτός ο τρόπος κοινωνικής οργάνωσης είναι μονόδρομος. Να συνεχίσουμε τους πολύμορφους αγώνες απέναντι σε κράτος, κεφάλαιο, πατριαρχία και κάθε είδους εξουσία. Να αρνηθούμε οποιαδήποτε λογική διαμεσολάβησης και πλειοψηφί-ας-μειοψηφίας.

Να χτίσουμε κοινότητες αγώνα στη δουλειά, το σχολείο, τη γειτονιά, χωρίς καθοδηγητές, αντιπροσώπους και ειδικούς, με αυτοοργανωμένες συλλογικές διαδικασίες, αντιιεραρχικά και οριζόντια, εκεί όπου οι αποφάσεις θα λαμβάνονται και θα υλοποιούνται από εμάς τις ίδιες και τους ίδιους.

Να δημιουργήσουμε αντιδομές, συνελεύσεις, στέκια, καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενα εδάφη. Με πυξίδα μας την αλληλοβοήθεια, με την καθεμία σύμφωνα με τις δυνατότητές της, στον καθένα ανά-λογα με τις ανάγκες του. Μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή του κόσμου της εξουσίας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Αγρός, αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδα-φος στο πάρκο Τρίτση

agros.espivblogs.net - agros@espiv.net

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ (ΑΥΤ)ΑΠΑΤΕΣ

Η εκλογική διαδικασία ανάδειξης αντιπροσώπων στο κοινοβούλιο αποτελεί τη ραχοκοκαλιά του δημοκρατικού πολιτεύματος, με τη συμμετοχή μας στα «κοινά» να εξαντλείται σε μία ψήφο. Παρουσιάζεται ως στάση υπευθυνότητας, ως το ύψιστο δικαίωμα του «πολίτη», ως αντανάκλαση της κοινωνικής «βούλησης», ενώ στην πραγματικότητα δίνει το πράσινο φως σε κάποιους άλλους να αποφασίζουν για λογαριασμό μας, σε κάθε πεδίο της ατομικής και κοινωνικής μας ζωής.

Όποια και αν είναι τα αποτελέσματα της εκλογικής αναμέτρησης, αυτό που «εκπαιδευόμαστε» να μην αμφισβητούμε είναι η ίδια η εκλογική διαδικασία. Το κύριο άλλοθι αυτών που ελέγχουν και εντέλει ρημάζουν τις ζωές μας, παρουσιάζοντας τις κυριαρχικές επιλογές τους ως δικές μας. Μια βαλβίδα ασφαλείας που κάθε τέσσερα χρόνια επιτρέπει την εκτόνωση των ψηφοφόρων και διασφαλίζει τη διαιώνιση της κυριαρχίας κράτους και αφεντικών.

ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΤΗ ΣΧΟΛΗ, ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Να πάψουμε να πιστεύουμε ότι αυτός ο τρόπος κοινωνικής οργάνωσης είναι μονόδρομος. Να συνεχίσουμε τους πολύμορφους αγώνες απέναντι σε κράτος, κεφάλαιο, πατριαρχία και κάθε είδους εξουσία. Να αρνηθούμε οποιαδήποτε λογική διαμεσολάβησης και πλειοψηφίας-μειοψηφίας.
Να χτίσουμε κοινότητες αγώνα στη δουλειά, το σχολείο, τη γειτονιά, χωρίς καθοδηγητές, αντιπροσώπους και ειδικούς, με αυτοοργανωμένες συλλογικές διαδικασίες, αντιιεραρχικά και οριζόντια, εκεί όπου οι αποφάσεις θα λαμβάνονται και θα υλοποιούνται από εμάς τις ίδιες και τους ίδιους.
Να δημιουργήσουμε αντιδομές, συνελεύσεις, στέκια, καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενα εδάφη. Με πυξίδα μας την αλληλοβοήθεια, με την καθεμία σύμφωνα με τις δυνατότητές της, στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του. Μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή του κόσμου της εξουσίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 14/5 στις 12:00
ΑΝΤΙΕΚΛΟΓΙΚΗ ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
κεντρικά του πάρκου τρίτση (στο συντριβάνι)

ΚΥΡΙΑΚΗ 21/5 από τις 12:00
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ & ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ
στην κατάληψη ΑΓΡΟΣ
Πρόσβαση: 812 – 711, Στάση: 6η Χασιάς

agros.espivblogs.net * agros@espiv.net

ΑΓΡΟΣ
αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος στο πάρκο τρίτση

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ... ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

Γιατί η συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία δεν έχει να προσφέρει απολύτως τίποτα στους εκμεταλλευόμενους και καταπιεσμένους

Η συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία δεν αναιρεί τη συνθήκη της μισθωτής σκλαβιάς μας, δεν αναιρεί τον αποκλεισμό μας από τις πολιτικές και οικονομικές αποφάσεις που μας αφορούν άμεσα, δεν προσφέρει καμιά δυνατότητα κάλυψης των αναγκών και των επιθυμιών μας. Γιατί μέσω της διαδικασίας των εκλογών και υπό το πρόσχημα του δήθεν "κυρίαρχου λαού" νομιμοποιούμε τους οικονομικά και πολιτικά κυρίαρχους να διατηρούν την εξουσία και τα προνόμιά τους, διαιωνίζοντας τους όρους εκμετάλλευσης και καταπίεσής μας. Έτσι αναθέτουμε σε αυτούς που ευθύνονται για την ανέχεια, τους πολέμους , τη φτώχεια, την καταστολή και εν γένει το σύνολο των ταξικών, πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών ανισοτήτων και διακρίσεων (δηλαδή στο κράτος και το κεφάλαιο) το να αποφασίζουν εν λευκώ στο όνομά μας, χωρίς εμάς όλα όσα μας καταδικάζουν στην εξαθλίωση και την ανελευθερία. Οι αναρχικοί/ές αμφισβητούμε και αντιπαλεύουμε την αστική δημοκρατία και τον κοινοβουλευτισμό, γιατί τα αντιλαμβανόμαστε -όπως και είναι- ως προκάλυμμα που αποκρύπτει και διαιωνίζει την ταξική ανισότητα και την ανελευθερία. Γιατί επιδιώκουμε και αγωνιζόμαστε για την επέκταση της ατομικής και κοινωνικής ελευθερίας ως τα έσχατα όριά της.

Γιατί το αποτέλεσμα των εκλογών δεν αντικατοπτρίζει την κοινωνική βούληση

Οι κρατιστές, οι καπιταλιστές και οι προπαγανδιστικοί μηχανισμοί τους προσπαθούν να μας πείσουν ότι η εκμετάλλευση και η καταπίεσή μας είναι δική μας επιλογή - απόφαση και συνακόλουθα προϊόν της δικής μας "κυριαρχίας". Ιδιαίτερα όταν τα ποσοστά αποχής αγγίζουν σχεδόν το 50% του πολιτικού σώματος, το να θεωρείται το αποτέλεσμα των εκλογών και η σύνθεση του κοινοβουλίου έκφραση της κοινωνικής βούλησης είναι τουλάχιστον φαιδρό. Η μόνη βούληση που εκφράζεται στα πλαίσια της αστικής δημοκρατίας από τις απαρχές της ιστορικής της διαμόρφωσης είναι η βούληση των κρατιστών και καπιταλιστών να συνεχίζουν να μας εξουσιάζουν και να κερδοφορούν εις βάρος μας. Ως αναρχικοί/ές αντιλαμβανόμαστε τόσο το κράτος (σε οποιαδήποτε μορφή του), όσο και την εξουσία (σε οποιαδήποτε έκφανσή της) ως εχθρικά, ακριβώς επειδή συνιστούν επιβολή και κυριαρχία κάποιων έναντι των υπολοίπων. Γι' αυτό και ιστορικά τοποθετούμαστε ξεκάθαρα και βάσει αρχών αντικοινοβουλευτικά και αντικρατικά και αντιτασσόμαστε ιδεολογικά σε οποιαδήποτε μορφή εξουσίας.

συλλογικό κείμενο των αναρχικών συλλογικοτήτων: άνω θρώσκω καθοδόν acte

Γιατί η δημοκρατία δεν είναι ταυτόσημη της πολιτικής ελευθερίας

Οι θεωρητικές διακηρύξεις των πολιτικά και οικονομικά κυρίαρχων ότι η δημοκρατία αποτελεί εχέγγυο της πολιτικής μας ελευθερίας να αποφασίζουμε για τη ζωή μας και προυπόθεση της οικονομικής ισοτιμίας ως προς την διασφάλιση των όρων επιβίωσης και ζωής μας, διαψεύδονται από την ίδια την πραγματικότητα που βιώνουμε οι από τα κάτω. Δεδομένα, όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός, όσο υπάρχει οποιαδήποτε μορφή πολιτικής εξουσίας και οικονομικών προνομίων, όσο υπάρχει το ιερό και απαραβίαστο της ιδιοκτησίας, τόσο η διάκριση σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους -καταπιεστές και καταπιεσμένους θα αποτελεί αναπόδραστη συνθήκη. Μία εξουσιαστική και εκμεταλλευτική συνθήκη ανελευθερίας. Σε αυτό το πλαίσιο οι ίδιοι/ες θεωρούμαστε ανάξιοι και ανίκανοι να αποφασίσουμε άμεσα για τα ζητήματα της συλλογικής ζωής και της κοινότητάς μας. Έτσι, η πολιτική αφήνεται στα χέρια των "ειδικών της πολιτικής", η πολιτικοποίηση περιορίζεται στην άσκηση του εκλογικού δικαιώματος και η συμμετοχή και συναπόφαση αποσπάται από την κοινωνία και γίνεται ταυτόσημη του κοινοβουλίου.

Γιατί η ψήφος αποτελεί αυταπάτη συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων

Συμμετέχοντας κανείς στην (αυτ)απάτη των εκλογών, το μόνο για το οποίο αποφασίζει είναι η σύνθεση της μειοψηφίας των ατόμων που τα επόμενα χρόνια θα αποφασίζουν, θα νομοθετούν κάι θα εφαρμόζουν αποφάσεις επί παντός επιστητού χωρίς καμιά περαιτέρω εμπλοκή ή έλεγχο από τον ίδιο. Είναι το ακριβώς αντίθετο της συμμετοχής, είναι η ανάθεση σε μη ανακλητούς αντιπροσώπους να αποφασίσουν για εσένα, αντί για εσένα και να διαχειρίζονται την εκμετάλλευση και την καταπίεσή σου. Ως αναρχικοί/ές γνωρίζουμε ότι τίποτε δε μας χαρίστηκε από τους εξουσιαστές μας, τίποτε δεν κερδήθηκε στις κάλπες. Είμαστε καθημερινά ενεργοί/ές, συλλογικοποιούμαστε στη βάση της ελευθερίας, της ισότητας και της αλληλεγγύης, διεκδικούμε με απεργίες, αγώνες και συγκρούσεις καλύτερες συνθήκες ζωής, εναντιωνόμαστε έμπρακτα σε κάθε μορφή καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, αγωνιζόμαστε για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση.

Γιατί κάθε κόμμα είναι εχθρικός και εξουσιαστικός μηχανισμός

Κάθε κόμμα και κάθε υποψήφιος (παρά τις προεκλογικές ρητορείες) αποδέχονται και στηρίζουν το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα. Με αυτόν τον τρόπο αποτελούν πυλώνα που το νομιμοποιεί, νομιμοποιώντας και διαιωνίζοντας παράλληλα τη δική μας εξαθλίωση. Η συμμετοχή στις εκλογές προϋποθέτει την αποδοχή και συγχρόνως τη νομιμοποίηση της αστικής δημοκρατίας, του κοινοβουλίου, του συντάγματος και των νόμων του κράτους. Δηλαδή, το νόμο και το δίκαιο των ισχυρών. Το ότι ένα κόμμα θεωρείται μικρό επειδή συγκυριακά η δυναμική του και ο συσχετισμός δυνάμεων δεν του επιτρέπουν να γίνει μεγάλο, δεν σημαίνει ότι δεν έχει βλέψεις πολιτικής κυριαρχίας. Συνεπώς, το ζήτημα δεν έγκειται στην αλλαγή των προσώπων ή στην εναλλαγή των πολιτικών διαχειριστών της εξουσίας, αλλά στην αποδόμηση του συστήματος που την νομιμοποιεί και την επιβάλλει .

Γιατί η συνειδητή αποχή αποτελεί πράξη πολιτικής αξιοπρέπειας;

Υπάρχουν πολλοί λόγοι για τους οποίους απέχει κανείς από τις εκλογές. Υπάρχει η αποχή που είναι συνέπεια μιας γενικότερης στάσης παραίτησης, μοιρολατρίας και αδιαφορίας απέναντι στα τεκταινόμενα της κοινωνικής ζωής, δηλαδή σε όλα όσα υπερβαίνουν τον στενό κύκλο της ιδιώτευσης και του ατομικισμού. Απέχοντας κατ΄ αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται ό,τι ακριβώς επιτυγχάνεται και μέσω της συμμετοχής στις εκλογές. Δηλαδή τίποτα. Αν δεν οργανωθούμε, αγωνιστούμε και διασυνδεθούμε με όλους όσους/όσες βιώνουν τα ίδια προβλήματα, την ίδια καταπίεση και εκμετάλλευση με εμάς, πάλι άλλοι θα αποφασίζουν για εμάς χωρίς εμάς. Μόνο η αποχή δεν αρκεί. Ως αναρχικοί/ές, προτάσσουμε τη συνειδητή πολιτική αποχή η οποία είναι συνέπεια της αμφισβήτησης του δικαιώματος μιας πολιτικής ελίτ να κατέχει το μονοπώλιο της λήψης των αποφάσεων που αφορούν το σύνολο της κοινωνίας. Είναι η αποχή που σημαίνει άρνηση νομιμοποίησης του συστήματος κυριαρχίας, άρνηση παράδοσης στην καταπίεση και εκμετάλλευσή μας, άρνηση σύναψης ανακωχής με τους δυνάστες μας, άρνηση να ενισχύσουμε την εξουσία άλλων πάνω μας. Αυτού του είδους η αποχή είναι το πρώτο βήμα ενός συνεχούς, πολυεπίπεδου ατομικού και συλλογικού αγώνα· του αγώνα για την γενικευμένη κοινωνική αυτοδιεύθυνση, η οποία αποτελεί προϋπόθεση της κοινωνικής και ατομικής απελευθέρωσης. Αυτή η αποχή δεν είναι ένδειξη απάθειας και παραίτησης αλλά μια πράξη σύγκρουσης και αγώνα.

Γιατί δεν κατεβαίνετε εσείς στις εκλογές;

Οι αναρχικοί/ες επιδιώκουμε την καταστροφή της εξουσίας και όχι την κατάληψη ή την διατήρησή της με οποιοδήποτε τρόπο. Δεν θέλουμε να εξουσιαζόμαστε από κανέναν, δεν θέλουμε να εξουσιάζουμε κανέναν Γι αυτόν τον λόγο δεν εντοπίζουμε το πρόβλημα αμιγώς στους πολιτικούς διαχειριστές του κράτους, αλλά πρωτίστως στην ίδια του την ύπαρξή. Είμαστε αντικοινοβουλευτικοί και όχι εξωκοινοβουλευτικοί. Κατά συνέπεια, δεν αποδεχόμαστε και δεν νομιμοποιούμε τον κοινοβουλευτισμό, δεν αποδεχόμαστε την αντιπροσώπευση ως τρόπο λήψης αποφάσεων και δράσης. Δεν θέλουμε να «απελευθερώσουμε» τους ανθρώπους· θέλουμε οι ίδιοι οι άνθρωποι να αποκτήσουν τη βούληση για την απελευθέρωσή τους και να την κατακτήσουν με τις δικές τους συλλογικές δημιουργικές δυνάμεις. Σε αυτή την προσπάθεια κοινωνικής αυτο-απελευθέρωσης οι αναρχικοί αγωνιζόμαστε εντός της κοινωνίας ως ισότιμο και αναπόσπαστο κομμάτι της και όχι υπεράνω αυτής ως μια πεφωτισμένη πρωτοπορία που θα δρα δήθεν στο όνομά της.

Τι μπορουμε να κανουμε τωρα

Η συλλογικοποίηση και οι κοινότητες αγώνα που οικοδομούμε στο σήμερα αποτελούν προεικόνιση και πρόπλασμα της κοινωνίας που οραματιζόμαστε. Θέλουμε και μπορούμε να συναποφασίζουμε για κάθε ζήτημα που μας αφορά και να συμμετέχουμε στην αυτοδιεύθυνση και αυτοοργάνωση της συλλογικής μας ζωής χωρίς την ύπαρξη κέντρων άσκησης εξουσίας και θεσμών διαχωρισμένων από την κοινωνία, χωρίς αρχηγούς και καθοδηγητές. Συμμετέχουμε σε κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες μακριά από λογικές διαμεσολάβησης και οποιασδήποτε πολιτικής κηδεμονίας. Χωρίς αντιπροσώπους και μακριά από πολιτικά ή οικονομικά αφεντικά. Με εμπιστοσύνη

στις δικές μας ατομικές και συλλογικές δημιουργικές δυνάμεις ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας και εκμετάλλευσης. Προτάσσοντας την αυτοοργάνωση στη βάση της ελευθερίας, της ισοτιμίας και της αλληλεγγύης να αγωνιστούμε σε κάθε πεδίο της ατομικής και κοινωνικής μας ζωής. Από τους χώρους εργασίας και τα σχολεία μέχρι τη γειτονία και τις σχολές. Να απλώσουμε τους αγώνες μας από τις άγριες απεργίες και για την αντιπαράθεση με μικρά και μεγάλα αφεντικά μέχρι τους καθημερινούς αγώνες στις γειτονιές μας, από το σαμποτάζ του πολέμου και του στρατού μέχρι την σύγκρουση με τους μπάτσους και την καθημερινή βία της πατριαρχίας και του ρατσισμού. Από την εναντίωση στο βασανιστήριο του εγκλεισμού στα κελία της δημοκρατίας, μέχρι τους αγώνες ενάντια στη λεηλασία της φύσης.Έχοντας ως στόχο την διασύνδεση των επιμέρους αγώνων και την δημιουργία ενός παγκόσμιου κινήματος στην προοπτική της συνολικής καταστροφής του κόσμου της εξουσίας και της εκμετάλλευσης

Με ποιά στόχευση και προοπτική αγωνιζόμαστε

Ως αναρχικοί/ες αντιλαμβανόμαστε ότι όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός, πολιτική καταπίεση και οικονομική εκμετάλλευση κανένας και καμία μας δεν θα είναι ποτέ πραγματικά ελεύθερος και ισότιμος. Μονόδρομος λοιπόν για την πολιτική μας ελευθερία και την οικονομική μας ισότητα, για την καταστροφή του κράτους, των τάξεων, κάθε προνομίου και κάθε μορφής εξουσίας είναι η κοινωνική επανάσταση. Για να εκλείψει οποιαδήποτε μορφή εκμετάλλευσης και καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο και η λεηλασία της φύσης. Μία επανάσταση που πέρα από την βίαια υλική σύγκρουση με τους πολιτικά και οικονομικά κυρίαρχους αποτελεί έναν διαρκή πολυεπίπεδο και ελευθεριακό πολιτικό, οικονομικό, ηθικό κοινωνικό και παράλληλα ατομικό αγώνα, που θα οδηγήσει στην κοινωνική και ατομική χειραφέτηση και ελευθερία...

Να αγωνιστούμε για την ακρατική, αταξική και ανεξούσια κοινωνία...,

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Αναρχικές συλλογικότητες

Άνω Θρώσκω (Θεσσαλονίκη)
Acte (Αθήνα)
Καθ΄οδόν (Αθήνα)

ΕΝΑΝΤΙΑ

• Σε κάθε διαδικασία ανανέωσης και ενδυνάμωσης του συστήματος κυριαρχίας, στα ψευτοδιλλήματα της κάλπης και στις εκλογικές αυταπάτες που νομιμοποιούν την οικονομική εκμετάλλευση και την πολιτική καταπίεση.

• Στην ιεραρχημένη και ταξική οργάνωση της ατομικής και συλλογικής ζωής.

• Στη διαμεσολάβηση, την αντιπροσώπευση, τα κόμματα, τους δεξιούς και αριστερούς αυτόκλητους σωτήρες της ζωής μας.

• Στην αφομοίωση, την απάθεια, την ανάθεση, την ηττοπάθεια και την παραίτηση.

• Στο κράτος, τον καπιταλισμό και κάθε μορφή εξουσίας.

ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ

Συμμετέχοντας σε αδιαμεσολάβητους, αντιθεσμικούς και αυτοοργανωμένους αγώνες και δομές, ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο με εμπιστοσύνη στις δικές μας δημιουργικές δυνάμεις και ικανότητες.

• Για την ατομική και κοινωνική χειραφέτηση.

• Για την γενικευμένη κοινωνική αυτοδιεύθυνση.

• Για την ακρατική, αταξική και ανεξούσια κοινωνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Αναρχική συλλογικότητα Acte (Αθήνα) | Αναρχική συλλογικότητα Καθ' οδόν (Αθήνα) | Αναρχική συλλογικότητα Άνω Θρώσκω (Θεσ/νίκη)

Πέμπτη 18 Μαΐου,18:00, Προπύλαια
Αντιεκλογική συγκέντρωση

ένα από τα δεκάδες πανό που κρεμάστηκαν σε γειτονιές της Αθήνας και Πειραιά την περίοδο των εκλογών

Σάββατο 20 Μαΐου στις 12:00 - Αντιεκλογική συγκέντρωση-δημοτική αγορά Κυψέλης (Φ. Νέγρη). Ακολούθησε πορεία στη γειτονιά της Κυψέλης.

Ιούνιος 2023

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Ενάντια στο νέο ψευτοδίλημμα περί "ισχυρής κυβέρνησης" ή "ισχυρής αντιπολίτευσης", ενάντια στους κομματικούς τακτικισμούς και τους υπολογισμούς ποσοστών, αυτοδυναμιών και αριθμών εδρών, απαντάμε:
Καμιά ανακωχή με τους δεξιούς και αριστερούς εκμεταλλευτές και καταπιεστές μας.
Καμιά εξουσιοδότηση σε όσους καταδυναστεύουν τις ζωές μας.

Να θρυμματίσουμε τη βιτρίνα της "νέας κανονικότητας".

Αρνούμαστε να αναθέσουμε τις αποφάσεις που αφορούν στις ζωές μας σε οποιονδήποτε "ειδικό" της πολιτικής ή τεχνοκράτη.
Δημιουργούμε στο εδώ και τώρα ομάδες, συλλογικότητες, κοινότητες αγώνα στη βάση ανεξούσιων σχέσεων ελευθερίας, ισοτιμίας και αλληλεγγύης, σε κάθε πεδίο της καθημερινότητάς μας.
Συγκρουόμαστε με κάθε διαχειριστή του συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης, για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

ενεργητική αποχή

αγώνας για την καταστροφή του κράτους, του κεφαλαίου και κάθε εξουσιαστικής σχέσης

συντονισμός αναρχικών συλλογικοτήτων ενάντια στις εκλογές

συλλογική αφίσα που κολλήθηκε σε πολλές γειτονιές της αθήνας και του πειραιά ενόψει της εκλογικής διαδικασίας της 25ης Ιουνίου 2023

Πέμπτη 1 Ιουνίου, 19:00
Συγκέντρωση - Μικροφωνική στη πλατεία Μερκούρη στα Πετράλωνα

Πέμπτη 15 Ιουνίου, 18:30
Αντιεκλογική εκδήλωση - συζήτηση στην Αναρχική Αρχειοθήκη

Εκλογές:
Μάιος-Ιούνιος 2023

Αντιεκλογική Σκέψη και Δράση

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Πέμπτη 15 Ιουνίου 2023, ώρα 6.30μμ
στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ
Σαριπόλου 8
(Δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

Θα προηγηθεί προβολή βίντεο

Αναρχική Αρχειοθήκη

Τετάρτη 21 Ιουνίου στις 19:30 - Αντιεκλογική μοτοπορεία - Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας
Η μοτοπορεία διέσχισε κεντρικούς άξονες της Νίκαιας, του Κερατσινίου και του Περάματος, καταλήγοντας στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος, όπου κρεμάστηκε πανό και πετάχτηκαν τρικάκια σχετικά με την πρόσφατη δολοφονία του εργάτη Γ. Νομικού.

ασύμπτωτες τροχιές

II

ΕΣΕΙΣ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

κοινοβουλευτική ή «αγωνιστική», διάφορων και διαφορετικών αποχρώσεων (κεντροαριστερή, σοσιαλιστική, λαϊκή-ταξική, εθνική/θρησκευτική). Σε κάθε περίπτωση ισχυρή και αξιόπιστη, προτείνοντας κάποια παραλλαγή των σύγχρονων εκμεταλλευτικών-καταπιεστικών συστημάτων (φιλελευθερισμός, σοσιαλδημοκρατία, υπαρκτός σοσιαλισμός, φασισμός, δικτατορικά καθεστώτα). Ξαναζεσταμένες αποτυχημένες συνταγές σε νέα περιτυλίγματα.

ΕΜΕΙΣ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΕΡΓΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

των αγώνων και των εξεγέρσεων, της συλλογικής δύναμης, ευφυΐας, μνήμης, φαντασίας και δημιουργικότητας των υποτελών κοινωνικών ομάδων και τάξεων. Τονίζοντας πάντα ότι τα συστήματα εκμετάλλευσης και καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο δεν καλλωπίζονται αλλά ανατρέπονται.

ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΣΑΣ

Αντιπροσωπεύουμε ασύμπτωτες επιλογές και τροχιές

προτάσσουμε σταθερά

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

παρακαλούνται οι ψηφοφόροι να μαζέψουν τα σκατά που θα βγάλει η κάλπη

Barrio Negro

πρωτοβουλία αντίστασης, αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης
από Πέραμα, Δραπετσώνα, Κερατσίνι, Νίκαια
barrionegro@espiv.net

ασύμπτωτες τροχιές

I

ΕΣΕΙΣ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΤΕ

Να προωθήσετε πιο επιθετικά τις θεσμικές/καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις. Να ευνοήσετε την ακόμα μεγαλύτερη κινητικότητα και κερδοφορία του κεφαλαίου. Να εντείνετε ακόμα περισσότερο την εκμετάλλευση και τη φτωχοποίηση, τον ψηφιακό έλεγχο και την καταστολή, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό και τον μιλιταρισμό. Να ισχυροποιήσετε κι άλλο το κράτος μέσω από την επίκληση διαρκών απειλών και την επιβολή μιας μόνιμης κατάστασης έκτακτης ανάγκης, για να εγγυηθείτε τη σταθερότητα και την ασφάλεια μιας κοινωνικής σιγής νεκροταφείου.

ΕΜΕΙΣ ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΑΛΛΟ ΚΟΣΜΟ

Ελευθερίας, αμοιβαιότητας, αλληλοβοήθειας, αυτοοργάνωσης, κοινοκτημοσύνης. Έναν κόσμο ακρατικό, αταξικό, ανεξούσιο, χωρίς επίπλαστους εθνικούς, θρησκευτικούς, φυλετικούς, έμφυλους διαχωρισμούς.

ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΑΣ

Αντιπροσωπεύουμε ασύμπτωτες επιλογές και τροχιές

προτάσσουμε σταθερά

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

παρακαλούνται οι ψηφοφόροι να μαζέψουν τα σκατά που θα βγάλει η κάλπη

Barrio Negro

πρωτοβουλία αντίστασης, αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης
από Πέραμα, Δραπετσώνα, Κερατσίνι, Νίκαια
barrionegro@espiv.net

αφίσες της συλλογικότητας barrio negro με αφορμή το δεύτερο γύρο των εκλογών

αυτοκόλλητα από τον συντονισμό αναρχικών συλλογικοτήτων ενάντια στις εκλογές

KNOW YOUR ENEMY

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Μην μπαίνεις στη λογική

της ανάθεσης,
της πειθαρχίας,
της υποταγής στην εξουσία!

ΡΑΝΤΕΒΟΥ στη ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

VOTE

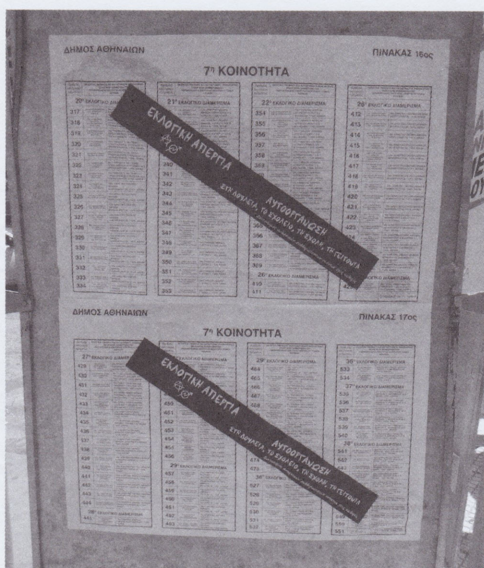
ΦΩΤΙΑ στις ΚΑΛΠΕΣ

Ενάντια σε λογικές πλειοψηφίας & ανάθεσης των ζωών μας σε αντιπροσώπους

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
(ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ, ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ,
ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ)
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ,
ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ, ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Σάββατο 24 Ιουνίου, 12:00
Συγκέντρωση - Μικροφωνική στο Άλσος Παγκρατίου. Ακολούθησε μαζικό μοίρασμα έως την πλατεία Βαρνάβα

---*---

συντονισμός αναρχικών συλλογικοτήτων ενάντια στις εκλογές

